

# Δεν πάει άλλο!



## Οι κυβερνήσεις αλλάζουν μα η λιτότητα μένει...

Η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ βαδίζει στα ίδια γνωστά μονοπάτια της λιτότητας, της ελαστικής εργασίας, των ιδιωτικοποιήσεων, της αναγόρευσης της ανταγωνιστικότητας σε ύψιστο εθνικό στόχο, που εφάρμοσαν και προώθησαν τα προηγούμενα χρόνια και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Δεν είναι τυχαίο ότι για να προλειανθεί το έδαφος ξεδιπλώθηκε μια **τεράστια επιχείρηση ιδεολογικής τρομοκρατίας ενάντια στους εργαζόμενους**: Η μέχρι χτες «εθνική επιτυχία» της Ολυμπιάδας βαφτίζεται εθνικός οικονομικός εφιάλτης και τα χρέη καλούμαστε να πληρώσουμε όλοι εμείς. Οι «μαύρες τρύπες» της δημοσιονομικής απογραφής, ο υψηλός πληθωρισμός, τα μεγάλα ελλείμματα και χρέη χρησιμοποιούνται ως «μπαμπούλας» για να εθιστεί η κοινή γνώμη σε ακόμη πιο επιθετικές πολιτικές. Οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών και οι δηλώσεις των τραπεζιτών διαμορφώνουν κλίμα για μέτρα σοκ.

## Προϋπολογισμός επίθεσης στους εργαζόμενους

Σε αυτό το φόντο ο φετινός προϋπολογισμός συνεχίζει και μάλιστα επιθετικά στην ίδια κατεύθυνση με τους προηγούμενους: **περισσότεροι φόροι, περιοριστική εισοδηματική πολιτική και γενικά πολιτική λιτότητας για τους εργαζόμενους**. Η εξαγγελία των **αυξήσεων 3% για την επόμενη χρονιά σημαίνει πραγματική μείωση του εργατικού εισοδήματος** με δεδομένη την αύξηση του πληθωρισμού και του κόστους ζωής.

**Το αντιλαϊκό πρόσωπο του προϋπολογισμού** φαίνεται και από το ότι η αύξηση κατά 8% των εσόδων του δεν θα προέλθει από τη φορολόγηση των κερδών των επιχειρήσεων και συνολικά του κεφαλαίου, αλλά από τις κρατήσεις του φόρου εισοδήματος των μισθωτών και συνταξιούχων, από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, από την αύξηση των έμμεσων φόρων (που είναι και οι πιο άδικοι και επιβαρύνουν κυρίως τα λαϊκά στρώματα), από την αύξηση του ΦΠΑ και τους ειδικούς φόρους σε

μια σειρά προϊόντων ευρείας κατανάλωσης (τσιγάρα και ποτά) με το επιχείρημα ότι βλάπτουν την υγεία!

Σε αυτή της την πολιτική η κυβέρνηση της ΝΔ συντονίζεται με το κλίμα και τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αποφάσεων της Λισσαβόνας, όπου στην πρώτη γραμμή βρίσκεται η επιτάχυνση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, οι συνεχείς ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, τα σταθεροποιητικά προγράμματα. Στη Γερμανία, στην Γαλλία, την Ιταλία οι κυβερνήσεις προχωρούν σε νέα αντιλαϊκά μέτρα, θεσμοθετούν το πάγωμα των αμοιβών και τη σύνδεσή τους με την παραγωγικότητα, επιβάλλουν την αύξηση του χρόνου εργασίας, περιορίζουν τις κοινωνικές παροχές, προχωρούν σε αλλαγές στο ασφαλιστικό που αυξάνουν τρομαχτικά τα όρια σύνταξης και μειώνουν τις συντάξεις.

Και πλάι σε όλα αυτά έρχεται και η ωμότητα του ιμπεριαλισμού, ο «συνεχής πόλεμος κατά της τρομοκρατίας», η βίαιη κατοχή του Ιράκ και το συνεχιζόμενο δράμα της Παλαιστίνης, η διεθνοποίηση της καταστολής ενάντια σε όποιον αντιστέκεται.

### **Και έρχονται και χειρότερα**

**Το νέο φορολογικό νομοσχέδιο έρχεται να ενισχύσει ακόμη περισσότερο τις επιχειρήσεις,** αφού μειώνει ριζικά τους φορολογικούς συντελεστές στα κέρδη των επιχειρήσεων και των πολυεθνικών μέσα στα επόμενα χρόνια, χαρίζοντας τους ουσιαστικά περίπου ένα δισεκατομμύριο ευρώ μέσα στα επόμενα χρόνια, ενώ σε αντίστοιχη κατεύθυνση θα κινηθεί και ο νέος αναπτυξιακός νόμος



**Το υποτιθέμενα κλειστό ασφαλιστικό όλο και ανοίγει και σχεδιάζονται ακόμη μεγαλύτερες αυξήσεις στα όρια συνταξιοδότησης για να συντονιστούμε με τους ευρωπαϊκούς σχεδιασμούς για σύνταξη στα 67 αρχικά και στα 70 μετά.**

Εντείνεται ο **αυταρχισμός** μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς.

**Την ίδια στιγμή η ακρίβεια μετατρέπεται σε ένα πραγματικό βραχνά για την εργατική και λαϊκή οικογένεια.** Η επίσκεψη στο σούπερ μάρκετ μετατρέπεται σε δοκιμασία, ο επίσημος πληθωρισμός μοιάζει με μαγική εικόνα μπροστά στις πραγματικές αυξήσεις, όλο και περισσότεροι αναγκαζόμαστε να καταφεύγουμε στην

εναγώνια αναζήτηση υπερωρίας ή δεύτερης απασχόλησης για να τα βγάλουμε πέρα Ταυτόχρονα, το τέλος των ολυμπιακών έργων, τα συντονισμένα κλεισίματα επιχειρήσεων από πρώην «πρωταθλητές του χρηματιστηρίου» (όπως ο όμιλος Λαναρά), η κυνική απόφαση της κυβέρνησης να προχωρήσει στην απόλυση χιλιάδων συμβασιούχων, η μείωση του προσωπικού σε τράπεζες και ΔΕΚΟ, όλα αυτά οδηγούν σε μια εκτίναξη του ποσοστού των ανέργων.

**Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα κυβερνήσεις και εργοδότες χρησιμοποιούν ανερευθρίαστα την αύξηση της ανεργίας ως επιχείρημα για ακόμη μεγαλύτερη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.** Προτείνουν δηλαδή να αντιμετωπίσουμε την ανεργία επιτρέποντας στις επιχειρήσεις (αλλά και στο δημόσιο) να απολύουν εργαζόμενους όποτε θελήσουν. Επιπλέον, επιμένουν να επιδοτούν τις επιχειρήσεις για δήθεν θέσεις εργασίας που θα δημιουργήσουν. Την ίδια στιγμή η πλήρης απελευθέρωση του ωραρίου εργασίας η οποία μεθοδεύεται απειλεί να μας οδηγήσει στον εργαζόμενο-λάστιχο που θα εργάζεται όποτε και όσο θέλει η επιχείρηση, εναλλάσσοντας περιόδους εξαντλητικής υπερεργασίας με υποχρεωτικά απλήρωτα διαστήματα!

## Ο υποταγμένος συνδικαλισμός συναινεί

Απέναντι σε αυτή την πολιτική ο υποταγμένος συνδικαλισμός επιλέγει μια γραμμή αγωνιστική απραξίας και προκρίνει τη διεκδίκηση μόνο μικροεπιδομάτων και όχι τη συνολική ανατροπή της πολιτικής της λιτότητας. Οι κινητοποιήσεις της ΑΔΕΔΥ και των περισσότερων ομοσπονδιών (όταν και εάν εξαγγέλλονται) συχνά μοιάζουν περισσότερο με σήμα λήξης παρά με ξεκίνημα παρατεταμένου αγώνα ενάντια στην κυβερνητική μισθολογική πολιτική. Αρκεί η απλή αναφορά κάποιου Υπουργού στην πιθανότητα κάποιου μικρού επιδόματος για να ξεχαστούν όλες οι αγωνιστικές κορώνες. Αντίστοιχα, η εθνική σύμβαση της ΓΣΕΕ, που διαφημίστηκε από την ηγεσία της ως «μεγάλη επιτυχία», φαντάζει σήμερα ένας πραγματικός εμπαιγμός των εργαζόμενων, ειδικά εάν αναλογιστούμε ότι με το διετή χαρακτήρα της (όπως και με την αντίστοιχη διάρκεια αρκετών κλαδικών συμβάσεων) επί της ουσίας υποσχέθηκε εργασιακή ειρήνη. Είναι τουλάχιστον κακόγουστο αστείο ότι θα μπορεί κανείς να ζησει το Σεπτέμβριο του 2005 με ...591 ευρώ (μεικτά!). Αυτή είναι η κατάληξη μιας λογικής που θέλει το συνδικάτο να εγγυάται ουσιαστικά το βάθεμα των αναδιαρθρώσεων και της εκμετάλλευσης, να αποδέχεται τη λογική των «αναγκαίων θυσιών» για την ανταγωνιστικότητα, να συμβάλει στην καπιταλιστική ανάπτυξη της «εθνικής οικονομίας», σε τέτοια αποτελέσματα οδηγεί ο σύγχρονος εργοδοτικός - κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα και την ανοιχτή συμπαράταξη ΠΑΣΚΕ - ΔΑΚΕ ο δυνάμεις του ΣΥΝ περιορίζονται σε γενικόλογες καταγγελίες, χωρίς αντίκρουσμα, ενώ συχνά συμπαράσσεται με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ.

Αλλά και το ΠΑΜΕ, παρά τον έντονο διαχωρισμό από τις υπόλοιπες παρατάξεις και τις θέσεις τους, εντούτοις μένει στην απλή εξαγγελία των όποιων αγωνιστικών στόχων και διεκδικήσεων, αρνούμενο να δοκιμάσει να δώσει μάχες, να οικοδομήσει πραγματικούς αγώνες στους χώρους που έχει την ηγεμονία. Αντίθετα, αντιμετωπίζει τα συνδικάτα περισσότερο ως εν δυνάμει προεκλογικά ακροατήρια και **όσο πιο ψηλά βάζει τον πήχη των αιτημάτων, τόσο πιο χαμηλά βάζει τον αγωνιστικό πήχη.**

## Φτάνει πια!

Η κατάσταση έχει φτάσει σε ένα οριακό σημείο. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να συνεχίσουμε να υπομένουμε μια πολιτική που μέρα τη μέρα απαξιώνει όλο και περισσότερο τη μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων, που οδηγεί σε όλο και μεγαλύτερη πόλωση ανάμεσα στον πλούτο και τη φτώχεια, που περιφρονεί χυδαία τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες. Μπορούμε και πρέπει να αναζητήσουμε ξανά δρόμους συλλογικής αντίστασης και διεκδίκησης.

**Χρειάζεται μια άλλη πολιτική για τον εργαζόμενο και τις ανάγκες του και όχι για την κερδοφορία των επιχειρήσεων.**

**Τα συνδικάτα πρέπει να πάψουν να είναι**

**χώροι διαχείρισης της μιζέριας και της ήττας· πρέπει να γίνουν ξανά υπόθεση των ίδιων των εργαζόμενων, συλλογικότητες που θα επιτρέψουν να αλλάξουμε τη ζωή μας και να κατακτήσουμε ό,τι μας αξίζει!**



Γι' αυτό και πρέπει τα σωματεία να μπουν σε δρόμους αγωνιστικής δράσης και ολόπλευρης αντιπαράθεσης με το νέο γύρο λιτότητας. Καμιά περίοδος χάριτος δεν πρέπει να δοθεί στην κυβέρνηση!

Να μπουν μπροστά τώρα γενικές συνελεύσεις σε όλα τα σωματεία, για να ηττηθούν οι δυνάμεις και οι λογικές του ταξικού συμβιβασμού, να έρθει στο προσκήνιο η οργή των εργαζόμενων και να παρθούν αγωνιστικές αποφάσεις:

- Για τη συνολική αντιπαράθεση με την αντιλαϊκή κυβερνητική πολιτική και το νέο γύρο λιτότητας και για την προβολή των εργατικών και λαϊκών αναγκών.
- Για δοκιμαστούς μορφές αγωνιστικού συντονισμού των ίδιων των σωματείων για να μη μένουν απομονωμένοι οι αγώνες, αλλά και για να μη τους υπονομεύουν οι συμβιβασμένες ηγεσίες των ομοσπονδιών.
- Για προετοιμαστούς και να ξεδιπλωθούν αποφασιστικές απεργιακές συγκρούσεις και συντονισμένοι διακλαδικοί αγώνες με κλιμάκωση και διάρκεια ενάντια στην ηττοπάθεια και το συμβιβασμό που πρακτορεύουν οι δυνάμεις του υποταγμένου συνδικαλισμού

**Καμιά ανακωχή - καμιά αναμονή**

**ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ!**

**ενάντια στην κυβερνητική πολιτική της λιτότητας, της ακρίβειας και της απαξίωσης των εργαζόμενων**

- Αντιστεκόμαστε στα Προγράμματα Σύγκλισης και Σταθερότητας της ΕΕ, τη δικτατορία των ελλειμμάτων, τη λογική του κέρδους και της αγοράς.
- Παλεύουμε για να ζούμε με αξιοπρέπεια κάνοντας μόνο μία δουλειά. Όταν ακόμη και οι επίσημες στατιστικές βάζουν το όριο διαβίωσης τουλάχιστον στα 1200 €, πρέπει το εργατικό κίνημα να θέσει ως στόχο ο κατώτατος μισθός να ανταποκρίνεται σε αυτό το όριο στοιχειώδους αξιοπρεπούς αμοιβής. Σε αυτή την κατεύθυνση αγωνιζόμαστε για γενναίες αυξήσεις και για ανατροπή της σημερινής μισθολογικής πολιτικής.
- Αρνούμαστε τη συμβιβαστική λογική της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Απαιτούμε επαναδιαπραγμάτευση τώρα όλων των εθνικών και κλαδικών συμβάσεων της λιτότητας και της «εργασιακής ειρήνης». Ενάντια στην κυβερνητική εισοδηματική πολιτική διεκδικούμε γνήσιες κλαδικές συλλογικές συμβάσεις στο δημόσιο τομέα.
- Λέμε όχι στη λογική των επιδομάτων και απαιτούμε ίση αμοιβή για ίση δουλειά σε Δημόσιο - ιδιωτικό τομέα και ΔΕΚΟ.
- Απαιτούμε μειώσεις τιμών σε βασικά είδη, αύξηση αφορολογήτων ορίων, να αυξηθεί η φορολογία των κερδών των επιχειρήσεων, ριζική μείωση των πολεμικών-στρατιωτικών δαπανών.
- Παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους ενάντια στην ανεργία, τις απολύσεις, την ελαστική εργασία.

**ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ  
ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ**